

Poštovní úřad ve Velkých Přílepech

Cedule poštovního úřadu z dob Rakousko-Uherska

V roce 2018 tomu bude již 150 let, co byla vydána c.k. rakouským ministerstvem obchodu vyhláška o zřízení poštovního úřadu v politické obci Kamýk-Velké Přílepy. Ve stejný den vypsalo toto ministerstvo ve Vídni konkurs na místo poštmistra.

V podmínkách pro obsazení tohoto místa byla stanovena služební přísaha a kauce 200 zlatých. Jako příjmy byla stanovena částka 100 zlatých ročně a úřední paušál 20 zlatých. Povinností bylo udržovat spojení mezi obcemi Velké Přílepy a Roztoky pomocí pěšího posla.

Na základě konkursního jednání byl 29. dubna 1869 jmenován poštmistrem Herrman Kolliner, který složil 4. srpna 1869 služební přísahu. Vlastní otevření úřadu bylo potom provedeno nařízením rakouského ministerstva obchodu ze dne 30. srpna 1869. Úřad byl otevřen v domě čp. 38 (dnešní škola), který byl v majetku zmíněného poštmistra. Tehdy bývalo obvyklé, že poštovní úřad sídlil v domě poštmistrově.

Emil Kmoch v úřadě

Herrman Kolliner byl příslušníkem židovského rodu, jehož příslušníci žili v naší obci více než sto let. Krátce vedl poštovní úřad i syn H. Kollinera Siegmund.

V roce 1872 převzal úřad poštmistra Antonín Kmoch z Velkých Přílep, až dosud rolník a hostinský v domě čp. 7 (dnes čp. 129, CVA). Tak se dostal poštovní úřad do středu obce do budovy, která stála a dodnes stojí u hlavní křižovatky. Antonín Kmoch držel úřad do r. 1876, kdy po něm nastoupil jeho expedient Václav Kmoch. Úřad tedy zůstal opět v rodině a ve stejném domě. V době, kdy vedl úřad Václav Kmoch, přivázal a odvázal si poštu sám vlastním potahem a přepravovali i osoby do Roztok a naopak, jak vyprávěli pamětníci. Nejprve se přivázela a odvázela pošta na poštovní úřad v Roztokách a později do Podmoráně na železniční zastávku, která zde byla zřízena od 1. května 1902. Za úřadování Václava Kmocha došlo ke zřízení telefonu a telegrafu. Stalo se tak 9. května 1906. Oba Kmochové drželi poštovní úřad dohromady 39 let, do roku 1911. V té době již byla činnost pošty větší a živější, proto zde byli zaměstnáni dva listonoši.

Poštovní vůz, který jezdil ještě po roce 1900

V r. 1911 se poštovní úřad přestěhoval do domu čp. 34 v Kamýku, který patřil panu Josefu Ryšánkovi. Období, kdy byl poštovní úřad v tomto domě, je nejméně známým a doloženým v historii pošty. Ještě před vypuknutím 1. světové války byla zřízena poštovní úřadovna v domě čp. 8 (dnes čp. 130) v Přílepech, který byl v majetku rodiny Stránských a měli zde zařízení koloniální obchod. Zde byla poštmistrovou poprvé žena, Anna Loskotová, údajně velmi přísná úřednice. V r. 1925 ji nahrazuje Ant. Červenomlejnský a po třech letech se úřad stěhuje do budovy bývalé stravovny, kde je dodnes. Došlo k tomu pro trvalé neshody s majitelem domu čp. 8, panem Pekem, který byl zeťem paní Stránské. V té době se zásilky dopravovaly do Podmoráně na jednokolovém trakaři, později zařídil p. Červenomlejnský uzavřenou a uzamykatelnou káru. Peníze, které zinkasoval za den, měl přes noc pod polštářem a spal na nich. Z Přílep odešel v r. 1932.

Po jeho odchodu se vystřídalo v úřadě několik poštmistřů, v r. 1937 nastupuje Přemysl Šimek. Působil zde 20 let a musel odstoupit v r. 1959 pro nemoc. Od roku 1925, kdy začaly obcí projíždět autobusy, vozily i poštovní zásilky. Za protektorátu, kdy byly autobusové linky zrušeny, se opět začalo jezdit k vlaku do Podmoráně. Převoz zajišťoval pan František Tomek z Kamýka čp. 17.

Po válce vozily poštu opět autobusy do obce i z ní. V roce 1948 zavedla poštovní správa svoji vlastní automobilovou dopravu pošty. Byly to tzv. poštovní kursy, které do obce jezdily 2x denně. Poštmistra Šimka nahradila 8. dubna 1959 jako poštmistrová Ludmila Horáková, roz. Dvořáková z Úhliček. V roce 1961 dochází na poštovním úřadě k adaptaci úřadovny, která se rozšířila o bývalý byt přednosta úřadu. Od té doby měl jednu místnost s přepážkou vedoucí pošty a jedna místnost byla pro doručovatele. Postupem let docházelo k dalším úpravám a změnám v činnosti místní pošty, ale tyto informace nemám k dispozici, neboť jsem čerpal z kapitoly o poště, kterou můj otec, Bohumil Kašek, napsal v r. 1969.

Václav Kašek, červen 2017

Ant. Červenomlejnský s rodinou

Dodávka, kterou měla k dispozici místní pošta v 70. letech min. století. Jezdil s ní J. Bauchner

